

continuare din pagina 2

În aer ucenicii văd limbi de foc încinse,
Feeric luminează ca stelele aprinse.
Apoi ele coboară, pe capul lor se-asează
Topindu-se când Duhul, în ei se întrupează,
Și firea lor umană de-odată se preschimbă
Și fiecare-acuma vorbește-o altă limbă.
Ei nu mai sînt aceeași. Pe fețele muncite
Lucește-o fericire din sferele slăvite,
În inima lor arde avânt atât de mare,
Că moartea n-ar fi-n stare,
să-i smulgă cu-a ei ghiare.
Sunt blânzi ca porumbeii, dar hotărâți ca lei,
Au devenit apostoli acum învățăceii
Și inima lor arde pe Domnul să-L slăvească,
La toți din lumea-ntraegă de El să le vorbească
***

Și iată că în casă ar vrea acum tot norul
De oameni din cetate, să intre, căci poplul
A auzit sunarea de trîmbiță cerească,
Și limbile de foc veniră să se-oprească
La casa unde-acuma văd lucruri minunate:
Pescari din Galileea, și fără multă carte,
Vorbesc în limbi străine, de profeții-mplinite,
Ei par să aib-acuma și daruri negrăite.
Trimis-a oare Domnul chiar Duhul Său cel Sfînt?
Sau oameni cam smintiți, ca mulți de pe pămînt?
***

Se scoală în picioare toți cei unsprezece,
Petru ia cuvîntul, în fața lor el trece.
Acuma-i strînsă iată, a miilor grămadă
Iar vorbele lor taie în inimi ca o spadă:
«Voi bine știți că Isus, ca Sfînt a viețuit,
Și totuși voi cu ură pe lemn L-ați răstignit.
Dar Tatăl cel din ceruri din morți L-a înviat,

Și Duhul Sfînt din cer pe noi El L-a turnat.
Noi sîntem mărturie de ce vi s-a vorbit,
Profeții-aceste lucruri de mult au prevestit.
Poporul deci să știe c-acest Isus odată
Ca Domn cu slavă vine să ție judecată.»
***

Mișcați de-aceste vorbe cu toții întrebară:
«Ce trebuie să facem atunci? Ne spune dară?»
Vă pocăiți cinstit - și cel ce-i credincios,
În numele cel sfînt a lui Isus Hristos,
Să fie botezat, și veți primi și voi
Iertare de păcate și Duhul Sfînt ca noi.
***

Trei mii în ziua aceia botezul au primit.
La cei deja aleși, ei li s-au alipit.
***

De-atunci trecură veacuri.
Cine-ar putea să spună
Bogatul seceriș ce Sfîntul Duh adună?
Nu-i țară, nu-i cetate, în largul lumii pline,
În care vestea bună a dragostei creștine
Să nu fi răzbătut. Și-acei chemați în slavă
Răspund chemării sfinte și vin fără zăbavă.
Căci nu numai odată, la marea sărbătoare
A sfintelor Rusalii, vrea Duhul să coboare!
Ci orișicînd un suflet se-ntoarce la Hristos.
În inima lui intră cerescul Duh voios!
Oricînd vei vrea să rupi cu viața de păcate,
În tine intră frate un suflu de dreptate.
Oricînd vei vrea să faci cu Domnul legămînt.
Tu vei primi pecetea Duhului Său Sfînt.
Da, vino și tu frate, cu sarcina-ți la cruce
Isus Mîntuitorul, povara ți-o va duce.
Și cere-n rugăciune ca Domnul să te-mbrace.
Cu pace și iubire, ca voia-I s-o poți face,
Și tu bisericuță de vrei să ai putere,
Ascultă și fă tocmai cum Domnul sfînt ți cere!

Albert Greiner (Din colecție)

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare
Doamne, fie îndurarea Ta peste noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!
Psalmi 33:22

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Anca Sabău
Tehnoredactare: Dan Matei

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

PĂCATUL DE NEIERTAT

„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”
Matei 12:32

Am întâlnit creștini care din cauza unui anumit păcat din viața lor, trăiesc cu spaima că au comis păcatul care nu se iartă și din acest motiv, bucuria mîntuirii le este umbrată.

Într-adevăr, Domnul Isus vorbește în

DIN CUPRINS:

pag. 2 Ziua Cincizecimii

pag. 3 Mângâietorul, Duhul adevărului...

termeni categorici despre existența păcatului care nu se iartă niciodată. Acest păcat este legat de atitudinea pe care o poate avea cineva față de persoana Duhului Sfînt.

În contextul în care se vorbește despre acest păcat, referința este la hula împotriva Duhului Sfînt, care consta în afirmația nerușinată că Isus scotea demonii cu ajutorul lui Beelzebul și nu cu ajutorul Duhului Sfînt.

Din acest motiv, unii spun că păcatul acesta nici nu mai poate fi comis, iar alții se tem la fiecare pas că au comis păcatul de neiertat. Adevărul Scripturii este că prin sângele lui Isus Cristos putem căpăta iertare pentru absolut orice păcat.

Tocmai de aceea, păcatul de neiertat nu se referă la un anumit păcat, ci mai degrabă la o anumită atitudine pe care cineva poate să o aibă față de păcatul din viața sa.

În sensul larg, păcatul împotriva Duhului Sfînt care nu se

iertă niciodată, constă în ignorarea, împotrivirea și respingerea repetată a vocii Duhului Sfânt care caută să convingă cu privire la păcat și nevoia de împăcare cu Dumnezeu.

Duhul Sfânt are rolul să cerceteze inima noastră și să ne convingă de faptul că suntem păcătoși și că avem nevoie de pocăință. Când cineva se împotrivește în mod deliberat și repetat încercării Duhului Sfânt de a-l convinge cu privire la starea spirituală deplorabilă în care se află, o astfel de persoană nu are cum să se întoarcă la Dumnezeu și nu va putea beneficia de harul și iertarea lui Dumnezeu oferită prin Isus Cristos. Un astfel de om, în loc să alege spre soluție, el fuge de soluția pe care Dumnezeu a găsit-o în Isus Cristos. Acesta este motivul pentru care, având o asemenea atitudine, este imposibil să poată obține iertare din partea Domnului.

Dacă nu îți lași inima străpunsă de Duhul lui Dumnezeu, păcatele tale rămân asupra ta, urmând ca să plătești tu însuși prețul vinovăției tale, care constă în despărțire veșnică de prezența lui

Dumnezeu, adică moarte eternă.

În ziua Rusaliilor, aproape trei mii de oameni și-au lăsat inimile străpunse de Duhul Sfânt și au ascultat îndemnul la pocăință. Dacă acești oameni s-ar fi împotrivit cu bună știință și în mod repetat lucrării de convingere pe care Duhul Sfânt o făcea în viețile lor, s-ar fi făcut vinovați cu toții de hulă împotriva Duhului, comitând păcatul care nu se iartă.

Atunci când Duhul Sfânt se apropie de inima ta, încercând să îți descopere starea vieții tale, un păcat ascuns, o patimă nemărturisită, sau un mod de viață străin de voia lui Dumnezeu, nu l-ți împotrivi, nu ignora avertismentele Sale, nu persista în necredință și încăpățănare, nu l-ți întoarce spatele, ci alergă la izvorul nesecat de sânge sfânt al Domnului Isus, unde poți primi iertare, pace, reabilitare, împlinire și fericire veșnică.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

ZIUA CINCIZECIMII

E ziua Cincizecimii. Duminică cu soare Fierbe, în plină sărbătoare.

Măreț lucește templul, din aur și topaze
Se răspindesc în juru-i fascicole de raze.
De pe altar se-nalță fum gros de jertfă multă,
Poporul în tăcere cîntările ascultă.
Veștmintele bogate de preoți și leviți
Arată că-ntre oameni sînt ei cei mai sfințiți.
Dar templul, ca și dînșii, e gol și trist nespus,
Într-însul de-astă dată, nu va intra Isus. . .
Zadarnice sînt toate și rugile deșarte,
Iehova, Domnul slavei, de dînșii e departe.
Pe-acel ce-a dat viață și bucurii cerești
Ei l-au ucis cu ură și viclenii drăcești.
Și tot ce fac și spun e slujbă ipocrită,

În sufletul lor fierbe o ură ne-mblînzită
***

De-oparte într-o casă, s-a strâns o mică ceată,
Încă de dimineață ea stă îngenunchiată.
Sînt singuri ucenicii, în rugă străjuiesc,
În rugă ne-ncetată pe Dumnezeu slujesc.
O pace fără seamăn pe toți ai Săi cuprinde,
Isus e-n a lor inimi, Isus în a lor minte.
De-odată ca un murmur începe să adie
Venit de sus, din slavă, cu sfință bucurie.
Și murmurul tot crește, el umple-ntreaga casă,
O frică îi cuprinde, căci vocea maiestoașă
E cerul ce răspunde la calda rugăciune!
E Domnul ce trimite mareața promisiune,

continuare pagina 4

MÂNGÂIETORUL, DUHUL ADEVĂRULUI...

“Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?”

1 Corinteni 6 :19

Cu ochii strălucind de fericire și emoție, omul pășește încrezător, mărturisind cu bucurie și curaj, că l-a primit pe Domnul în inimă... că el s-a convertit... că vrea să trăiască toată viața pentru Domnul... împlinind poruncile-I sfinte și onorându-I numele. Iar noi, frații lui, înțelegem perfect ce ne transmite... Îi înțelegem trăirile și îi trăim emoțiile... și-I mulțumim Domnului pentru că încă o dată trăim minunea... minunea întoarcerii unui om la Dumnezeu. Dar, momentul acesta este rezultatul... de fapt cu mai mult sau mai puțin timp în urma omului i-a fost dovedită *“lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”* (Ioan 16:8). Adică, Duhul Sfânt, Mângâietorul, Duhul adevărului, a început să-l călăuzească, să-l convingă de starea lui și că Dumnezeu are remediul pentru el... atunci au început ochii să l se lumineze, de atunci a început să înțeleagă și să privească altfel lucrurile... De atunci a înțeles că viața poate și trebuie trăită altfel. Sentimente și emoții noi i-au cuprins inima.... omul se schimbă, devine Templul Duhului Sfânt! Ființa lui pus-tiită... Mânjită de păcate și nelegiuiri de atâția ani, a fost renăscută... și re-înnoirea vibrează în celulele lui... Ooo, e prea puțin ce pot să exprim....!

Strălucirea din ochii lui e doar o slabă umbră... de fapt e atât de fericit, e atât de împlinit cum n-a mai fost niciodată... niciodată ! Ființa lui e numai mulțumire... de-acum a devenit “Templul Duhului Sfânt”, adică el, omul e locuit de Divinitatea. Acum, este din nou într-o bună relație cu Creatorul... Și el, n-a făcut aproape nimic pentru că din nou Dumnezeu l-a găsit și prin Duhul Sfânt l-a convins... și de-acum, Duhul adevărului, ca un deget arătător i-l arată pe Domnul Isus a cărui sânge a spălat vina păcatelor noastre... **“Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”** (Ioan 16:13)

Camelia Sabau

